

તમામ નવો ગાયન રૂપી ખેલ.

સીતમે સ્યેતાન કરખે અઝાઝીલ
યાને

તોખમે તાશીર સોખતે અશર.
જેમાં

તમામ નામીચી ૧૨૫ રાગ મગહીઆથી બરપુર કરવામાં
આવેલછે.

૧૯૪૨

રચાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર

ડા० કાલી દાસ નાનજી

પુસ્તક પ્રસીધ કરનાર તથા વેચનાર.

મુબઈ મધે

અંગડી બજાર ઘર નાં ૧૧૩ ધી રાધક્રીંગ સ્ટાર પ્રિન્ટીંગ
પ્રેસના માલેક

અખલુલુસેન દાઉદખાને છાપીછે.

શંવત ૧૯૩૮—સને ૧૮૮૨. ઇસ્વી

કીમત ત્રણ આના.

૧૭૪૨

ચેતવણી

આપમે ગાયન રૂપી નાટકના ઓપેરાને કાયદા પ્રમાણે રજીસ્ટર કરાવી સરવે પ્રકારનો હક મારા સ્વાધીન રાખેલો છે. મારે આ ચોપડી કોઈએ છાપવી અથવા છપાવવી નહીં તેમજ મારા હોકમ શીવાય આ ખેલ કોઈએ કરવો નહીં અગર કરશે તો તેના નોખમ તે ધણી ઉપર છે.

લા.૦ ઠક્કર કાલીદાસ નાનજી,

આહ વેચનાર તથા પુસ્તક વેચનાર.

ઠેકાણુ મુંબઈ બાહાર કોટ પાએધાની પોલીશ ચોકીની શામે આહની દુકાને તથા શીંધ કરાચી બંદરમાં જોરીઆ બજારમાં મારી ચોપડીઓની દુકાનેથી મલશે.

સીતમે સ્યેતાન ફેરેખે અઝાઝીલ

યાને

તોખમે તાશીર—સોખતે અસર

કુમરી.

અરે ફરહાદ ઉઠીએ મેરે જીગરકે જાની—યે રાહ

રાહુબાદી—તુજ્જશા કોઈ જાહાંગમે, બશર નહીં અએ જાની,
બલકે કોઈ બશરતો ક્યા, નહીં મલકે નુરાની—તુજ્જશા ૦ ૧
દેખ મૈતો બુલ ગઈ, યો ઇશુકે કીન આની,
આફતાખી સુરત તેરી માહતાખી આંદની.
નાજુક તન ઓર બુલબદન, દેખહય નવ જુવાની—તુજ્જશાર

રાહુબાદી—તફકા હોતા હયે એશાંહી બુલનદામકઈ—યેરાહ

તેરેબી જોશી કોઈ શાની બુલન અન દામ નહીં
હુર પરીઓ મંબી કોઈ, એશાહી બુલફામ નહીં—તેરેબી ૦
દેખ તેરેકો સમી, હોતેહે સૈદ દીલસે,
જુલફ એશીહે તેરી, કોઈ એશા દામ નહીં,—તેરેબી ૦
ક્યા નીજતક મે કહ, તેરી ઝખાસે ખ્યારી,
મીશલે બુલ હયગી તુઈ, બુલ બુલે બદનામ નહીં—તેરેબી ૦

દો-દોસ્તો—

બનજારા ચે રાહ

ઇયે દુનીયાશે એશાના, એક રોજકો હયે મરજના,
 ઇયે માલ સભી ખજાના કુછ સાથ નહી લે જના.
 સખ છોડ યાહસે જના —એક રોજકો હયે મરજના ૧
 ઇશ લીયે સુન અયે જતી, ચલો જાવે સમી મેહમાની,
 જો કુછ કે મીલે વો ખાના—એકરોજકો ૨
 ચલો બાગમે અપને જાવે, રંગરાગ વહાં કરવાવે,
 હરએક વહાં કુછ ગાનાં—એક રોજકો ૩
 ઇયે બાર જુવાની જતી જો ગઈ વો શીર નહી આવી,
 આખરકો હયે પસવાના—એક રોજકો ૪

—○—○—

રાહુબાદા—

ચેહી રાહ

અયે દોસ્તો કયા તુમ કહેતે, નહી હકસે જરા કુછ ડરતે.
 તુમ છોડો પીના ખાના—એક રોજકો ૫
 દોસ્તો—કયું ઇતની જહાજત કરતા, દોસ્તોકા સુખન રધ કરતા
 હયે ઝુના ચે દીન દુખાના—એક રોજકો ૬
 રાહુબાદા—હયે દોસ્તકો લાઝમ આપે કુછ નેક વો રા બતલાવે.
 નહી કામ જુગા શીખજાના—એક રોજકો ૭
 દોસ્તો—કયા દુશમન હમ હયે તોરે, જો તુમકું હમ ચે કહેતે,
 કયા સમજા હમે બેગાના—એક રોજકો ૮

એક દોસ્ત—અયે બાઈ તું કીસકો કહેતા યે કહાદે તેરી સુનતા.

હે ઓરતકા મસ્તાના—એક રૌજકો ૯

ચલે ચલો અબ અપને જાવે. શીર કપી નહી હયાં આવે

હે કસમ હમે અબ ખાનાં—એક રૌજકો ૧૦

શીહુબદા—અયે દોસ્તો કયું તુમ મુજપર, જાતેહો ખફા અબ હોકર

નહીં દીલપર ધતિના લાના—એક રૌજકો ૧૧

ચલો મેંખી તુમારે અબ સંગ, ચલતાહુ ન કુછહો તુમરંજ

આ ઝુરદા નહો તુમ જાના—એક રૌજકો ૧૨

શીહુબદા—તુમ સાથ ન ધનકે જાઓ, યે ખાત અમલમે લાઓ.

હે યેતો કોઈ રંદાના—એક રૌજકો ૧૩

યે કામ શેતાની છોડો, તુમ હકસે ન મોકું મોડો.

હે પાસ હસીકે જાના—એક રૌજકો ૧૪

યે શરાબ હગમ હયે યારો, કુછ દીનમે જરા ખીચારો.

નહીં ચાહીયે પીના ખાના—એક રૌજકો ૧૫

—૦—૦—

શીહુબદા—(બઢૂલકમર)

અયે જાતી ન ધસમે ખોલો, કુછ ઝમાન ન અપની ખોલો.

હે દોસ્ત મેરે દીન જાના—એક રૌજકો ૧૬

—૦—૦—

શેતાન— અરે લાલદેવ ધસ તરફ જહદ આ—યે રાહ

કે સેતાન ધબલસ મેરા નામ હયે,

જાહાંનમ મેરા આખીર અનજામ હયે.
 એકેલા ન દોઝખમે જાજીગા
 બહોત આદમી સાથ લે જાજીગા.
 મેં દુશમન હું આદમકે બશ જાનકા,
 સખી આહલે ઇસલામ ઇમાનકા.
 અયે બેટી જરા તું મેરી પાસ આ.
 મેરી ખાતપર તું જરા દીલ લગા.
 ઇસી શહરમેં મરદ ઓરત હયે દો.
 વો આહલે ખુદા હયે ઓરહે નેક ખો.
 સદા નેકધુમેં વો મસહુલહે,
 હરેક દમ ખુદાસે વો મસરરહે.
 હે ઉનકો કીસી તોર કરના ખરાખ,
 પીલાનાં હયે ઉનકો ઝરાસી સરાખ.
 દો હમ જાત મેરે ગયે ઉસકે પાસ,
 ખરાખ ઉનકો કરને બદલકર લીખાસ.
 વો દોસ્તુકી સુરત ઉસકે હે બન,
 ગયે હે વો બેહકામે કર મકરો ફન.
 ઉન દોનુંને કરકે સવાલો જવાખ,
 મરદકો વહાંસે વો કરલા ઇલાજ.
 બસ લાખે હે વો બાગમે ઉસકે તઈ,
 પીલાતે સરાખ તો વો પીતા નહીં

હસી વારતે અખ તું જા ઉસકે પાસ,
એક નાનુક પરીકા બદલકર લીખાસ.
એાર દીલ ઉસકા મકરસે કર મુખતીલા,
શરાખ હાથસે તું ઉસકી પીલા.

—o—o—o—

શેતાન જાદી—રામતોરે નામકી ધુમ મચાઈ—એરાહા

પદર તોરા ફરમાન મે શર ચડાઉ
જાકે ઉસકો શરાખ પીલાઉ—પદર તોરા
મકરો ફરેખ કી જાલ બનાકે, મેદાનમે જાકે ખીજાઉ
જોતોહિ ક્યા બલકે, સખકે તહી પન ફદેમે ઝાલ ફસાજી—પદર
નાનુક પરીશી નાયકન બલકે, ઘર એક મેજા બનાઉ
જો કોઈ આપેગા ઉશકે તહી અખ દેખોમે કેશા મીલાઉ—પદર

—o—o—o—

શરાખી દોસ્ત— ગર હમને દીલ સનમકું દીયા—એ રાહ

ગર હમને મયે પરસ્તી કીયા, શીર કીસીકો ક્યા,
અઝબસ શરાખ નાખ પીયા—શીર કીસીકો ક્યા.
પીકર શરાખ હમને બસ હસિ મયે કદેકે ખીચ,
ગર વસકે ગુલ અઝાર કીયા.—શીર કીસીકો ક્યા.
સાકીપે હમને અયેન નીશે કે ખુમારમે,
કુરખાંત જાન માલ કીયા, શીર કીસીકો ક્યા.
બસ હમને ફરત શોકશે એાર જામે હસ્કશે'

ઉસ વગ વસ કો તાગ કીયા, શીર કીસીકો ક્યા.
તોરેનીગાસે સાકીહે અપ્પર કમાને હે આજ
ગર દીલ મેરા શીકાર કીયા—શીર કીસીકો ક્યા,

—o—

શેહજાદા—વાવા તસખીર ક્યા ખુખ ખની હુયે—એ રાહ
મેતો નાહીં પીનેકા યે સરાખ હે નીજસ,
યે શરાખ હુયે નીજસ, યે શરાખ હુયે નીજસ—મેતો.
ધસ્કા પીનાં તો હરામ, સુનો હયગા લા કલામ.
હટો હટો તુમ ખખીસ, હટો હટો તુમ ખખીસ—મેતો.

—o—

દોસ્ત શરાખી—જાનો દીલશે કરૂં મેં તેરા કામ કામ કામ ચેરાહ
ચલો છોડો કરો અપના કામ કામ કામ
કહેના યે અપના નહીં માનતા હે,
યેતો હેગા અકલસેહી ખામ ખામ ખામ—ચલો.
હાથ નહીં ધસિને અપના રખાહે,
હરગીઝ નદો ધસકો અખ જામ જામ જામ.—ચલો.
કસમ અખ ખાઓ મીઝનેસે ધસકે
કભીનાલો ધસકા માપે નામ નામ નામ.—ચલો.

—o—

ફીરાતા હુયે હુમેકાકા યે કીસમતકા બદલ જાના—યે રાહ
શેહજાદા—અરે યારો ખકા મતલો લેઆઓ મેં યે પીતાહું,
અગર તુમ ધસમે હો રાઝી તો યેહી ફેલ કરતાહું

અજબ ઝીંદે ખુદા જાને તુમારી અયે મરે યારો,
 નહીં તુમકો મે આજુરદા યાહાં કરને કો આતાહું.
 લે આવો દો મુજે વો જામ ન આજુરદા તુમહો દીતસે,
 કે ખાતરસે તુમારે અબ શરાયે જામ પીતાહું.

— ૦ —

શીહુજાદા—અજબ મયેકા યે હયે ખાલા આહાહાહા આહાહાહા.

હયે હસકા રંગ ગુલાલા આહાહાહા આહાહાહા.
 પીયેગા જો કોઈ હુશીઆર યેહી હસમયકે ખાલેકો.
 શીરેગા હોકે મતવાલા, આહાહાહા આહાહાહા.
 મીલીહિ આખર મુજકો જહાં કે મયે પરસ્તુમે.
 નીસા અજબસ હુવા ખાલા—આહાહાહા
 જો દેખો સુરખર મુજકો જહાં કે દોસ્ત દારમે
 હુવા દુશમનકા મુ કાલા—આહાહાહા.
 લખા લખ દોર યે ચલતાહિ ખાલા દમ બદમ મુજકો.
 અજબ સાકાહિ દીતવાલા—આહાહાહા
 અજબ કયા રંગ હયે હસિકા ગુલાબી ગુલ કે હયે જોસા,
 કે હે લાલુમે ગુલાલા—આહાહાહા
 ત્રારાયે ઘુંટ પી દેખો કે કયા કયા હસમે હે લેખત.
 કે દેખેમેતો હે આલા—આહાહાહા
 ખુમારે કેર હયે હશિમે કે હરદમ કેકયત કુછ હે.
 હુવાહું મસ્ત મતવાલા—આહાહાહા.

નેહાયત શોક હે દીલકો હમારે સખજ રગુસે.
કે કુલા રંગ ગુલાલા—આહાહાહા આહાહાહા

—૦—

સખ સરાખી— મુભાન અલા ખુદાને કયા—એ રાહ

અજબ હમને ઇસીકા અખ ફરેખકી જાલમે ડાલા.
કાયા દોનો જહાં મં અખ ઇસીકા હમને મુ કાલા.
હરેક હીકમતસે ઇસકે તહી શરાખ હમને પીનાઇ હે.
હમારે હાયસે યે છુટ કહાંથા જાનેહી વાલા.
જેસા હમ દેખતે આદમ વેસાહી કામ કરતે હે.
હમ હે શેતાન કે હમઝાદ નહીં હે હમસે કોઇ આલા.

—૦—

અયે ગુલઝાર ઇત રહેમ દીલમે તું અપને ખોડ ખા—યે રાહ
દોસ્ત—અયે દોસ હમારે જાને મન ખાત હમારી સુત જરા.

ઇસી શેહરકી રંડીઆ જો જો યહાં યે રહેતીયા,
વો હે તમામ યે બે વફા—ખાત હમારી.
લેકીત ફકત યે એક જની વો હે મીશાલે પદમની,
બોલે ઉસીકા સખ પતા—ખાત હમારી.
દેખ વો સામી નાકે પર, માલુમ હોતા હે વો ઘર.
ઉસમે વો રહેતી માહાલકા—ખાત હમારી
ગર પાસ તું ઉસકે જાયગા, લેઝત અજબ પાયગા.
વોખી કરેગી જાં શીદા—ખાત હમારી

—૦—

શેહનદી— તીરકા પેકાન રહા—યે રાહ

હાલ યે ક્યસા તેરા આહ અયે દીલદાર હુવા.
 તુઝકો દેખેસે મેરા દીલ યહાં ખીમાર હુવા.
 પી શરાબ મસ્ત હુવા તુ'તો પીયારે જાની.
 આખર અપનીસે તું કીસ લીયે ખેઝાર હુવા.
 ખોદ આલાહકા કુછ તુઝકો ન આયા ઝાલીમ,
 સોહાબતે રીદામે તું બેઠે બદનામ હુવા.
 ચલ તું અમ ધરકી તરફ અપના યે ઇનામ મતખો.
 ખાત સુના મે ઝરા મુજશે કયો ખેઝાર હુવા.
 ચલકે કર તોખા તુ અબ ધરમે ધયે બદ ફેલુ'સે
 કીસ લીયે તું ઇતી ફયેલુ'મે ગીરફતાર હુવા.

—o—

શેતાન— જા જા બેટકું તેરે ખુલાલારે—યે રાહ

ખાત મેરી સુના જલ્દ ખેટીરે,

જો જો કે તુઝકો મેને કહાયા, તુને પો કયા કામ કીતીરે—ખાત

—o—

શેતાનજાદી— હોંયા કયો ખડા હોંદુસ્તાની—યે રાહ

તદખીર મેં કી એક જાની, તુમ કુછ મત હો હેરાની.

નાએકન મે બનકે બેઠી હું રાહમેં

હસકી મેં કહેતી નીશાની—તુમ કુછ.

હસ નાકે ઉપર મે ધર લીધહું,

સુન તું પદર યે બજાની—તુમ કુછ.
 આને હે વાલા ચે ખાસ મેરે,
 કરને દો કામ આપના બની—તુમ કુછ.
 જીસ વખત આવેયા સુન એ પદર વો,
 કરતી હું કયા મે બજાની—તુમ કુછ

—o—

શેતાન— સુન તું મોરી શેડઝાદી—ચેરાહ
 અછા પીયારી મેઝી મોરી,
 જલ્દકર યે કામ બની તાંકે હો આરામ—અછા.
 મેંબી તો ઉસકી ઝોરતકું જાકે,
 બેહકામે ઉસકો કરતાહું બદનામ—અછા
 મરદકું તું બેહકામે ઝોગતાહું બેહકાગી,
 જા તું જલ્દી કર મે જાકે કરતા હું યે કામ—અછા.

—:o:—

શેતાનઝાદી— રામ તોરે નામકી ધુન મચાઈ—ચે રાહ
 પદર બાત કયા અછી તુમને સુનાઈ
 મેરે દીલકોબી યે ખુશ આઈ—પદર૦
 તુમ ઉસકી ઝોરતકો હરએક તરાંહસે,
 જાકર કરે યુમરાહી—પદર૦
 મેં ઉસ મરદકો કરતી હું યુમરા,
 ઝોર કહું મુબતી લાઈ—પદર૦

—o—o—

શાહઝાદી—ઈસ આતસસે કુરકતને કયા આગ લગાદી—યેરાહ

હયે હયે યે શરાબ મસ્ત તુઝે કીસ્ને પીઝાયા,
 હસકે ખુદાકા ખોદ જરા કુછખી ન આયા,
 સોહાબતમે ખેઠ તું લુચું કે હુવા આખરે,
 ઓર મેરેકુંભી રસવા તુંને આહ કરાયા,
 પીકર શરાબ તું મસ્તીમે બેહોશ હો ગયા.
 આખર એ દીત દુનીયા તુને અપને ગમાયા.
 કીયા સોયા હૈ તું મસ્તી મે હુશીઆર જલ્દ હો.
 તોઆ તું કર એ કામીસે તો તું કામ કર આયા.

—o—

શાહઝાદા— તકરકા હોતાહે એસાહી—યેરાહ

ખીન શરાબ મેરેકું યહાં આરામ નહીં
 મીસલે ઈસકે કોઈ દુનીયામે ભજા કામ નહીં—ખીન૦
 એ નસીહતકું તુમારે તુમ રખો પાસ અપને
 ઇસ નસીહતસે મુત્તે કુંછખી સર અનજામ નહી—ખીન૦
 ઈસકે પીનેસે મુત્તે કીયા કીયા મીલી હૈ લીજત,
 એસે લીજતકા કોઈ દુસરા ખસ કામ નહીં.
 ઈસકા તો અસકા અભી મેરે ઝખાનકુછી લગા,
 ઈસ લીયે છોડનેકા દીલપે મેરે નામ નહીં—ખીન.
 મેં અખ જાતાહું અભી શીરકે વાહા પીતાહું
 ઇસ ખીના દુસરા મેરેકું યહા કામ નહીં—ખીન૦

ઘોર એક રંડી અજબ હોગી યહા પે મશહુર,
 ઉસકે જેસી કોઈ દુનીયામે યુલ અનદામ નહી—ખીન.
 અખ શરાબ પીકે ઉસ રંડીસે જા મીલતાહું.
 એશ ઇશરતમે કરેં જતકે સુખ શામ કહી.—ખીન.

—o—

શાહજાદી— સખીયા તોરી નથની હુમકદાર—યે રાહ
 નજા મેરે પીયારે દીલદાર

છોડ મેરેકું તનહા યહાપે—કાં તું ચલા સરદાર—નજા
 મે અકલ ઘોર તું નાદાન મત ખન—હોજા જરા હુશીયાર—નજા
 મંતો તેરેખીન પીયારે મશંગી—માન મેરી યુક્તાર.
 પીના એ છોડતું અએ મેરે જાની—મુઝસે નકર તકરાર.
 પીના શરાબકા ખીલકુલ હરામહે—સુત તું અએ સરદાર
 પી મત શરાબ ઘોર નકર રંડીખાજી—ઘોર તું ન હો બદકાર.
 તોખા તું કર એસે કામોસે પીયારે—શર કર ન કર એસા કાર.
 વાસ્તે ખુદા કે મુજપે રહમ ખા—મત ખન તું અએ જાલીમકાર
 તુજકું મેં હરગીજ જાને ન દુગી—યહાંસે અબી એકખાર.
 દામ એહ તેરા છોડું નહીં મે—હાતોસે મેં અપને યાર,

—o—

શાહજાદા— ચલ નીકલ ચલ નીકલ—યે રાહ
 ચલ છોડ ચલ છોડ ચલ છોડ ચલ છોડ દે
 એતો દામન પકડ મત ઝગડ ચલ છોડ.

હટ હટ બે હયા હટ હટ બે હયા

મુન્ને મઠરસે તું કરતી હૈ બનદ—અરે અરે બેવકા અરે અરે.
મુન્ને ક્રીયા પકડ તું રખેગી બલા—ચલ છોડ ચલ છોડદે.

—o—

રાહુજાદી—ધરિક કીયા સૌદૈ કીસી કામીલસે પુછા ચાહીએ

હાય ઇસકું કીયા હુવા હૈ હૈ એ અપ્પ મેં કીયા કરં

કીયા ઇલાજ ઇસકા કરં આર કોન હૈ કીસકું કહું

બાતકું રદ કર એ મેરે શીરકે હૈ હૈ યે ગયા.

કીયા હિસે કીસને કીયા અૈસા દીવાના આરજુનું

અપ્પત કીયા ઉલટા હૈ મેરા ગીરદશે ઇક્લાકસે.

સખેબી સખ ઉડ ગયા હૈ હૈ એ દુખ કેસા સહુ.

હૈ જમીન એ સખત તર આર આસમાં બી દુર હૈ.

નહ તો યારો એકદમ અનદી જમીન ઘસ મરં.

ગમકી આતશ તન બદનમે હૈ ભરક મેરે રહી.

રાત દીન ઇસ શીકકે શાલિસે જલ જલ મેં મરં

—o—

શેતાન જાદી—અએ ખુદીયાં તું કીયું શેતી થોક થોક—ચેરાહ

મીસલ મેરે દુનીયામે નહ કોઇ આર,

સુરત શીક્કમે ખુશરત હું.

બલકે કોઇ ન હોગી જોર—મીસલ મેરે દુનીયામે.

—o—

રાહુબાદા—યે તો મજનુ હોગા દીવાના—યે રાહુ

તું તો ક્રીયા કોઈ હુરે પરી હે

સુરત તેરી એક જલવ ગરીહિ,

તું ને દીવાના મુજકું કરી હે,—

વહ્લા તેરેમે જાદુ ગરીહિ.

મેરી જાન અપ્પતો તું જપે મરીહિ,

તું ને આંખોમે જાદુ ભરીહિ

અપ્પતો તું જસે મેરી દીન લગીહિ

આંખ તું જસે મેરી આ લડીહિ.

દીલ એ બેચેન મેરા કરીહિ

તુહી માથુખ મેરી દીન બરીહિ

—o—

શીતાનજાદી—એક દુનીયામે ના સીજ ફરહાદહુમે યે રાહુ

યે દુનીયામે આશક સભી બે વફાહિ.

હરએક ગરજકે સખ મુખતેજાહિ.

બોહોત તેરે જસે મુજપે આશક.

વોહ સખ ગરજકે બાદ મુજસે જુદાહિ.

ઈસ વાસતે મે નહીં દીલ લગાવી,

કે હરએક દુનીયામે સખ પુર જકાહિ.

બસ અપ્પ જસે આએ હો, તુમ વેસે જાઓ.

તુમભી ઉનકે મીસલ પુર દગાહિ,

મેરા દીલ બેજાર એ આશકીસે

કે જો જો મે દખી વોહ સખ પુર ખતાહિ

શાહુબાદા

મજકુર રાહ

નહી મે દગાબાજ અએ મેરી ખ્યારી,
 પુત્રે દેખ મુજકુ' હુ'ઈ મે કરારી.
 યુલામ તેરા હોકર ધરકે મે અખ રહુંગા.
 કરંગા તેરે પાસે મૈ જાન જારી.
 રહેમખા ખુદાકે લીએ મુજપે જાની,
 વીરહકી લગી તેરી મુજકુ' કટારી.

—૦—
 'સ્વતાનજાદી

રેર દુખારા ઈસ્કકા—યે રાહ

જો પુત્રે ઉલકત મેરી અએ જાને મન દરકાર હૈ.
 ઇસ લીય તેરેસે મેરી યેહી શુકતાર હૈ.
 જો તેરી ઝોરત હૈ ધરમે ઉસકુ' પુ' સમજે હરામ.
 મીસલે મા ઝોર જૈનકે તખ પુહી મેરા વાર હૈ.
 ઝોર જો જો કામ મૈ પુજકુ' કહુ જીસ વખત પર.
 વો પુમ કરના પીયારે ખસ યહી તકરાર હૈ.

—૦—

શાહુબાદા

દુરસે આઈહિ સાકી દેખાને મૈ ખાનેકુ—યે રાહ

ખસ કસમ ઇસ ખાતપર અએ જાને મન ખાતાહુ મૈ.
 જો જો યે પુને કહા વો અખ ખબલાતા હુ મૈ.

आँखोंसे आँखों ये मेरी होगी भीसले मा व येन.
 ये जगानसे आ कसम और पुण्डु कहता हूँ मैं.
 रात दिन मैं पास तेरी हो रहूँ भीसले युनाम
 सुन तुं अग्ये मेरी युनजन हाँकार ये करता हूँ मैं

— ० —
 न्यताननादी

सुन अग्ये शाहपुर आत ये मेरी—ये राह
 अग्य मैं अपना जन छगर जस समझ हूँ पुण्डु
 वरदकी लीजत पुण्डु अपना लाछम है मुण्डु
 सज अग्य अपने जागमे नवै सुन अग्ये युन अतदाम.
 वहाँ ये अपने होना गट गट पीये शरापडे जम.
 पीये शरापडे जम वो गट गट होवे डेर लट पट,
 होवे डेर लटपट डे होना करे ये असे अजरत,
 और सुन तुं अग्ये दीनजन.

— ० —
 शरापी

वावा ये अजग्य दुग्य हूँ—ये राह
 हे शकी शराप्य हमकुं तुं
 भर भर पीजा अग्य सज
 और हो उसीमै मुशक थु
 ला तुं हमारे इण्ड

સાકી—અણ જનાખ લીજીએ

ભર પેટ નાશ કીજીએ.

પુરા હોયે જામ પીજીએ,

એવી હૈ તુમસે યુક્તયુ.

શરાખી—કીયા હૈ શરાખ પુર નીચા, પીતલ મૈ દીયા કુકા.

વાવા અજામ હૈ કીયા મજા, શરકે તું દે હુબકુ.

રથતાનજાદી

બલ સંગ હમારે મજનુરે—યે રાહ

જે લે હાતસે હમારે પીયાલારે—વો પીયાલારે.

તેરે વાસ્તે મૈ યે શરાખ હું—લાહલું યે મરા વાલારે.

રાહજાદા

વાવા યે તમ્સવીર કીયા ખુબ ખનીહ—યે રાહ

વાવા કીયા પીયાલા અજામો અજામ.

એ શરાખે ન અખ મીશલે હોગા ચુલો અખ

હસકું પીતાહું મૈ અખ, હસિકું પીતાહું મૈ અખ.—વાવા.

રાહજાદી

હસ આતશે કુરકતને કીયા આગ લગાદી—યે રાહ

અજ ખહારે પુદા સુત તું અએ દીવદાર પીયારે.

કુછ રયેમ તું ખા મેરેપે અએ યાર પીયારે. અત્ર
 યે ખાપ તેરા ખુદાહે કુછ ઇસકી તરફ દખ.
 ઇસ વખત જીહ્શમિ હો ગમખાર પીયારે,
 અસ્લાશે નહી દરતાતો લોગોકા કુછ દર રખ.
 બે શરમ ન હો ઇતના અએ સરદાર પીયારે.
 મે ધરકી હું ઓરત તેરી કુછ ખોડ ખુદાકર.
 ચલ ધરકું યે સુતકર મેરી ગુફતાર પીયારે.
 મે ખુબીએ કુછ કમતી નહી ઇસ્સે અએ જાલીમ.
 તો છોડ મુજે યે કરતા યેહ બદકાર પીયારે.
 અસ્લાકું ક્યા મુહ તું દેખાવેગા અએ બદકાર.
 તો એસા હુવાહે ગીફતાર પીયારે,
 ગર એસા તુજે કરનાયા તો શાદી તું કીયું કી.
 મેરેસે અરે બે હયા બદકાર પીયારે.
 ચલ ધરકી તરફ હોશ પકડ રખ તું મેરા હાથ.
 બસ વાસતે અસ્લા કે અએ સરદાર પીયારે.

શાહજાદા

અખ જા મેહલમે કરદે તું શીરીનકું અખર-રાહ

ચલ યહાંસે દુર હો ખાત કુછ ન કર,
 સુરત તેરી સામનેસે મેરે દુર કર
 બે હયા અએ બે શરમ હે તું બે ખતર.

જાં યહાસે કેહેતાહું જલ્દ અખ તું ધર.
તુંતો અખ હરામહે મુજકો સર બસર.
બલકે મેરી માહે તું મૈ તેરા પીસર.
અખ તુજે તલાક મૈ દેતા હું બધર,
જલ્દ જા જલ્દ જા દોડે બે વકર.

—o—

શાહુજાદી

અફસોસ કીસ તરહકી શુનતી હું મૈ કલામ. યે રાહ
બે હુદા ક્યા યે બકતા હૈ ઐર કરાહે કલામ.
અફસોસ તુતો હો ગયા રયતાનકા ગુલામ.
બુનીયાદ તેરી જોશી થી વેસાહી તું હુવા.
શાયદ તુહી હૈગા કોઇ તુંતક યે હરામ.
તલાક શાત હૈગી તેરી જાતકી ઉપર.
ઐર સાત પુશતપર તેરે તલાક હૈ મુદામ.
લાનત હૈ તેરી જાત ઐર બુનીયાદકી ઉપર.
જો ઈશ તરેહકે કામ તું કરવાયે સખ હરામ.

—o—

હાલે દીલ અખ કીસ તરહ તુજસે છુપાના આહીયે—યે રાહ
પીદર—છોડદે અખ ઇસકે તઈ, કુછ ન કહના આહીયે.
જો નહી સુનવાહે અપના કીયા સુનાના આહીયે.
નામ તું ઇસ્કા નલે અખ, છોડદે ઇસકે તઈ.

યે તો અખ્ય મરફદ હુવા, ધસકું ન મીના ચાહીયે
 મે હયા ઝૈર ખદકાર જાની ઝૈર શરાખી ખન ગયા.
 જો હુવા ખદકાર ઉરસે ન મીલના ચાહીયે.
 ચલ તું ધરકી તરફ અખ્યે જાને મનકર કર સખે,
 યેહ તો ખસ ગુમરાહ હુવા, અખ્ય છોડના ચાહીયે.

—:૦:—

શાહજાદી

મીલી લયલી મીલી લયલી—યે રાહ

ખુદા યા યે ગજબ કીયા તુને, મેરે શીર પર લે આયા હૈ
 અજબ યે ગીરદશ દોરામે મેરેકું ફસાયા હૈ.
 હુવા યે કીયા કે ધસકે તમ ઝૈર હૈ હૈ મેરે અલ્લાહ,
 કે કીસ જાલીમને ધસકા દીલ મેરેસે છોડાયા હૈ.
 કહા જાજી કરં કીયા મેં હકીકત યે કીસે પુછું.
 કે કીસેને દીલકું ખસ ધસકે યે મેરેસે શીરાયા હૈ.
 અરે હૈ હૈ મે મરજાજી, શીરાકે યારમે ધસજા.
 જુદાઈને મેરા ધસ વખત સખે દીલકા ઉડાયા હૈ
 યે ગમકી આગકા શોલા ભરકતા હૈ મેરે તનમે,
 ધસને તન ખદન મેરા અરે યારે જલાયા હૈ.

— ૦ —

પીઢરકી નસીહત

આજ એ હુવે ઇશકમે દેવાની—યે રાહ
નાયુસંકો મેરે બઢા લગાયા, હૈ હૈ નીકલાયે તો જાની.
અલ અલ યહાંસે ધરકી તરફ તું મત કર શોરો વ શીગાની.
અલ કુછ સખર કર સપુતે જીગર તું મત તુ જલા યે જવાની,

—o—

શાહજાદી

ગયો ગયો રાખે હમારા—યે રાહ

ખસ ગયા અલ હૈ સખે હમારા, જો હુવા જુદા માહ પારારે,
હાય અલ ધરમે કીયા માહ બતાઉ, જો સાથ નહી મારા ખ્યારારે.
દીલ તો હુવા મેરા ખેચેન યારો, જીગર હુવા પારા પારારે,

—o—

રનગદી જીયો હમારા સાલવરા—યેરાહ

પીઢર—ધતના ન રો તું દુતીયાહૈગી, બલકે હૈગી જહાં યહાંસે જાયરે
ઈસ લીયે દુતીયાંસે અલ દીલ લગાતું, મતકર યે શોરો શીગાન

—o—o—

યહાંસે જાયરે અલ ધરકું યહાંસે જાયરે—એ રાહ

શાહજાદી—મેતો ધરકું નહીં અલ આવુંરે,

ઉસકે શીરાકમે યેહી મર જાવુંરે

જોગન મૈ બનકે બન બન શીરંગી, નામકા ઉસકે અલગ મૈ જગાવુંરે
મેસ બદલ ઐર કકની પેહનકર, અંગ ભબુત રમાવુંરે.

તુમ અપ્પ યહાસે ધરકું સીધારો, યહી મૈ તુમકું સુનાવુંરે,
અભીતો હરગીજ નહીં મૈતો આવું, હરગીજ યહાસે મૈતો નઆવું.
જપ્તક ઉસે મૈ ન પાવુંરે.

રાહુજાદી

જાનાકે જાયતો જાના નહીં તો હોતા—યે રાહ

દીલ દેકે તું ફર દીલકું છોડાયા મેરે જાની,
કુછ ખોફ ખુદા તુજકું ન આયા મેરે જાની.
સાદી તું કરકે મેરેસે ફર ખેવફા હુવા.
હે હે યે તેરે દીલમે કીયા આયા મેરે જાની,
જંગલો જંગલ મૈ શીગતી હું બસ વાસતે તેરે.
ધરખારસે દીલમૈલી ઉઠાયા મેરે જાની.
સખકું ન મુજે નીદન હે ઓર ન દીનકું હે આરામ.
દીન રૈનકા તું યેન ઉડાયા મેરે જાની.
ક્યા મગજપે હરામ તેરે, આહ ચડાહે.
મા ખેન તુને મુજકું બનાયા મેરે જાની.
ધસ રંડી ખે હયાને આહ તુજે ક્યા કીયા,
જો દીલકું તેરે ઉસને ફરાયા મેરે જાની.

અમનમે આકે કાઈ દમ રાખા ધરી—યે રાહ
જોગનકી—ફરાકકે પારને દીલકું તો ખે કરાર કીયા,

કે હાથ ઉલટી કલખીને દીલ ફેગાર કીયા.
 અરે ઇસ જંગલે ખુન ખાર મે કાહા જાઈ.
 મરી યે જીવદગી જંગલમે તો ખાર કીયા.
 અરે યે ગીરદશે ઇફલાકકા કહું કીયા મેં
 કે ઇસનેહી મુજે દુનીયામે ખે વકાર કીયા.

— ૦ —

સ્થતાંનજાદી રાહુજાદા દોનો અનદરસે ગાતેહે.

મોકું દીગર ચલત દેની ગારીરે—યે રાહુ

વાવા પ્રીત લગી કેસીરે,
 તુમ હમ દોનો છેલ છપીલે—વાવા પ્રીત કેસી લગીરે.
 મુલસે ખુલખુલ હુવે ખુશહાલી અજબ લગી અપની યારીરે.
 મોરાદે દીલકા જો ખર આવે, કીયું ન કરત જાય ખુશહાલીરે.
 મન મોહન અપની દોનો રહેગી, ચલત કરે દીલદારીરે.

— ૦ —

રાહુજાદા

ધરશે યાં કોન ખુદાકે લીંચે લાયા મુજકા—યેરાહુ

વસક ક્યા તેરી યહાં અગ્ગે સનમ ખ્યાં કરેં
 ખલકે જાન વ માલ મેરા તેરેપર કુખ્યાંન કરેં.
 દોસ્તો આવો સભી માલ હું યાતા હું મે.
 હુટો હુટો યે તસદુક દીલો જાનકરેં.
 મરી જાનીકા મેં સદકા તુમે હુટોરે.

યે લુંટાયા માલ તસદુ કબી જાન કરે

દોસત

આમદે જાલમ પરીહે—યે રાહ

અજાબ કયા ખુબ તેરા દીલ ખડા હે.

મીસલે તેરે નહી કોઇ દુસરા હે.—અજાબ

યે માલ ધન સબી અપના લુંટાયા.

નહી કુછ દીલમે ડરાહે.—અજાબ

અરે વાવા હમારે દોસત જાની.

તુને વાવદા તેરા પુરાં કીયાહે.—અજાબ

તેરી દોલતમે હમ હોગે તવંગર.

તુનેહી હમકુ ખસ ધતના દીયા હે.—અજાબ

સીકત તેરે ન કીયું અબ હમ ન ગાવે.

સલુક હમસે જો તુને યે કીયા હે.—અજાબ

શાહુજાદા—સુનારે મારે તુમસે યે હે ચુકતાર.

માલ યે ખજાના તુમકું ખીલાયા, હોગા યે મેરા ઇકરાર.

જાન માલ સારા ઇસકે ઉપરસે, મેને કીયા યે નીસાર.

—૦૦૦—

શયતાન

ફીરાતા હૈ હુમે કા કા કીસમતકા ખદલ જાના—એ રાહ

અરે ખેટી ખેટા તુજકો તો કીયા વો કામ કર આયે.

મેને જો જો કહાયા કામ તું ઉસકા કયા ખખર લાયે.

સુતા કુછ ખુશ ખબર આછી કે છસ્સે ખુશ હો મેરા દીલ.
 મેરી દોખતર પીયારી તું ખતા જો કુછકે કર આવે.
 તું શહબદોઝો ભિકાને ગઈયી તું ક્યા કીયા તું.
 ખતા મેરેકો તુ જલ્દી વહાં કર કીયા આવે.

હાલે દીલ કીસ્સે પુછુરે.

બેટી—કબ્સે વો કામ મે કર આછરે.

શુનોછ પીદર મારે પીયારે, કબ્સે વો કામ કરકે મે આછરે.
 ઉસકું ગુલામ મૈને અપના ખતાયા, શીરકે વહાં સુતા અખ મે આછરે.
 માલ ઐર ધન ઉસકા લુટાયા, ઉસકું કંગાલ અખ મે ખતાછરે.
 હો અખ ખુશ તું, બશ અપને દીલમે મૈને જો કુછ કીયા વો સુતાછરે.
 શરાખ તો ઉસકુ ધતના પીલાયા, બલકે મેરે દમ ઉસ મસ્ત ખતાછરે.

શયતાન

રાજ સુન મોકો હૈ પરખતન હારી—એ રાહ

વાવા શાખાશ હૈ બેટી તુજકું આજ બસ ખુશી કીયા મુજકું,
 મકસદ મેરા તું સખ બર લે આછ, અખ કીધું શાખાશ મે નદું તુજકુ
 અખ હૈ ઐરતકું ઉસકે ભિકાના જોકે શીરતી હૈ બન બનમે ઉસકું,
 અખ મૈ બન કરકે પીરએક ખુજરખ જાકે જંગલમે ભિકાઉ ઉસકું.
 અખ તું બેઠ કરકે કરતી હૈ યાં કીયા, ઐરભી કરે ખરાખ જાકે ઉસકુ
 અખ મે ધંધર તું ઉધર જા, સુત તું અએ બેટી કહેતાહું તુજકું.

શાહુજી

આજ ચમકા હુવા આશકારા—યે શાહુ

હાય રંડીને કરકર આવારા, મુજકું ઘરસેભી આપર કાશ.
 માલ મેરા સભી આવ પીકર, કરકે મુફલીસ ખીઆરા.
 આખ વો કહેતી હૈ જા કુછ કમાલા, કહા મે જાગી ગીરદશકા મારા.
 કામ ધનદા નહીં કુછભી જાનતા, હાય કીયા મે કરેં યહાં ચારા.
 કોઇ ગમખાર મેરા નહીં હૈ, કીસકે આગે કરેં યેહ પુકારા.

શયતાનજાદી

રામ તોરે નામકી ધુમ મચાઈ—યે શાહુ

અરે કીયા તું નાહક યે બકબક લગાઈ, જાકે કર અખતુ કુછભી કમાઈ
 બે શરમ તુજકું શરમ નહીં હૈ મેરી તો આકે કમાઈ,
 બેઠા હૈ કીયા તું જાકે કમાલા, છોડદે યેહ બે હયાઈ—અરે કીયા તુ
 ટુકડે હરામ કે આવેગા કાંતક, કરકે મેરી ભડવાઈ.
 ચલ જા નીકલ તું અએ મુવે પીઠ, ઘરસે મેરે હો રહાઈ,—અરે.
 મુદતસે ઘરમે બેઠા હૈ તું, તો બન કરકે મીસલે લુગાઈ,
 જા મેરે ઘરસે કાલા તેરા કર, છોડ તું યેહ મુરખાઈ.—અરે.

રાહુબદા

હુમ આપસે લેકર રજા—યે રાહુ

હે હે તું મેરા માલ સખ આકર કે કરતી હૈ જુલમ,
કર કુછ ખુદાકા ખોદ તું નાહક નકર મુજપે સીતમ.

અએ માલજર લાખોકાતું, મેરા સભી આકે હજમ,
અખ દેતીહે ધરસે નીકાલ મેરેકું તું હૈ ખે રહેમ.

કુછ આતરસે મેરે ઉપર મેં કયા કમાલાજીં યહાં.

ધનધાતો કુછ આતા નહીં જાજીમેં અખ હૈ હૈ કહા કહા
યે બે વક્ષાઈ મત કર મેરેપે તું, અએ જાલીમગાર.

મેરા યહાં તો કોઈ નહ તેરે સીવાય અએ ભી નામદાર.

સ્થિતાનજાદી

કીયા કમાને અખડને એક તીર નજારા મારા—યે રાહુ

હોંગ યે છોડ મુવે જલ્દ કમાને જાકર લે આ.

કુછ નહી આતા હૈ તું હેલવ પાટી કરજા,
મરદ હૈ તું યા કોઈ હૈગા જનાના આદમ,

ધરમે તું મરદ હે તો કુછભી કમાને જા લેઆ.
જા યહાંસે મેં તુજે કહેતી હું એકખાર મુવે.

કહે ના મેરા નહીં સુનતા યે તુજે કયા ચેહ હુવા.

જોગન—હો ગયા તું એવકા અચ્ચે જાને મન અચ્ચે જાને મન,
 મે જો તેરા કયા કીયા અચ્ચે જાને મન અચ્ચે જાને મન.
 કયા જમાનેમે વકાદારી અછજો ઉડગધ,
 જો જુદા તું હો ગયા અચ્ચે જાને મન અચ્ચે જાને મન.
 તેરે પીછી મેં જાતી બનકે જોગનકો બહુ.
 કર રહી હું યે સદા અચ્ચે જાને મન.
 બે તરસ ચૈર બે રહમ તુજસા ચે દુનીયામે કોઇ.
 આજ દીન તક ના હુવા અચ્ચે જાને મન અચ્ચે જાને.
 મેં જુદાઈકી અગનમે જલ રહીહું રાત દીન.
 તું મજા કર રહા અચ્ચે જાને મન અચ્ચે જાને.
 કયા જવાબ દેગા ખુદાકું ખોફ કર કુછ દીલ મને.
 કહું તું નાદર હો ગયા અચ્ચે જાને મન અચ્ચે જાને.
 તેરે પીછે ઇસી જંગલમે મર જાઉગી.
 હૈ યે કીસમતકા લીખા અચ્ચે જાને મન અચ્ચે જાનેમન.

રાયતાન

એતો મજનુ હોગા —યે રાહ

સુન બશારત યે તું ખાસી ફાતી, કીયું તું જંગલકી યે ખાખ ઉડાતી.
 જીસકે પીછે તું યે જી જલાતી, વોતો તેરા નહીં સંગાતી.
 ઉસને કી એક ચોરત હે જાતી, તુંભી જા દેખ કોઈ અપના સંગાતી
 નાહક યે અપના જી કીયું જલાતી, યે જવાનીમે કીયુ તલ મલાતી

બેગન

વો સનમ તોરા મોખડા દેખા જારે—યે રાહ

વો ખખીસ તું કયા શયતાન લઈ હૈરે, મુજકુ હુવા માલુમ.

લાહવજ તુજપર પડતી હું મે, હોજી યહાસે ગેખ.

મેશક યે મુજકું એકીન હૈરે, વો ખખીસ તું કીયા શયતાને.

ભેકાને આયા મુજકુ અખ તું, મેગ હૈ દામાન પાક.

ભેકાના મેરા મુશકીન હૈરે, વો ખખીસ તું કીયા શયતાને.

દોસ્ત.

ખુદાદી જાને—યે રાહ

માલ ખખના જર વ જવાહર હમને પાયાહૈ ખીશીયાર.

તુ ફલ તુમારે હો ગમ્મ હમ દોનો જરદાર—તું ફલ તુમારે.

હીરે માતી લાલ જવાહર યે સખ હમકુ મીલેગે આજ.

સુન અગ્મે સાહેબ નહી હૈ હમ અખ કુછ મોહતાજ સુનો સાહેબ.

પેહેલે હમ થે ફકીર મુફલીસ વ ગરીબ મીસલે કંગાલ.

અખતો હુવે હૈ માલોસે બસ માલ માલ—અખતો હુવે.

શયતાન.

સુનીએ જનાખ હાલ—યે રાહ

દોસ્તો ઈસ વખત તુમસે બસ યે કામહે.

તુમ કરો જલ્લ એસે લાયકે ધનામ હૈ.

એક ભોગન શીરતી હે ઇસ જંગલે ખુન ખારમે.
 ખુન સુગતમાં પીયકર ઐર મુજ અનદામ હે.
 ઐર હે વો પાક દામન નેક બખત ઐર પાક જાત.
 રાત દીન અસ્લાકા ઉસકે જખાનપર નામહૈ,
 ઇસ લીય ઉસ પાક દામનકું કરૈ નાપાક તુમ.
 બસ તુમારૈસે મેરા મુનો અનજામહૈ,
 મર તુમ ઉસકે પાક દામનકો લગાવોગા દાગ,
 ફરૈતો મેરા જાનબી તુમ પરસે બસ કુરખાનહે.

દોસ્ત

કાસીદા લાદે બખર ચારકે આ જાનેકી.—યે રાહ
 અજા હમ કરને ખરાબ ઉસકું વાહા જાતેહે,
 આપકા કહેના હમે સરપે ચહકાતે હે.
 જાતે હમ દો વહાં પાસ ઉસ ભોગનકે.
 દખીયે કીસતરહ કે હમ ઉસકું વહાં સતાતે હે.
 આપ યે કહેતે હો જો પાક વો દામન હેગી,
 હમ ઉસકે દામનકુ અબ દાગ જા લગાતેહે.

મયતાનજાદી

ફર કીયું શીકલ દેખાઈ.—યે રાહ
 ફર કીયું સુરત દેખાઈ, તુજકું શરમ ન આઈ.
 બાહર ગયાથા કબસે મુવેતું, ક્યા કીય ખતા તું કમાઈ,

શાહુજીદા

બનજારા—યે રાહુ

ઐ તરફ ફેર મૈ હારા, કહી ચલા ન મેરા ચારા.
 હસ જાયપે કદમ મૈ ધરતા, વાં ખરા ન કોઈ કરતા
 મૈ આખરકુ ખસ હારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.
 અખ કહા મૈ જાની જાજી, કીસ તરહ કમા મૈ લાજી,
 કીયા કરં મૈ અચ્છે માહા પારા, કહી ચલા
 કાહા ગઘયે કાહા કહી નર્મ કીયા લાયેતો કહા કુછ નર્મ.
 યે મીશલે હુવે આશકારા—કહી ચલાન મેરા ચારા.
 હસ જાપે હો જાતા ઇજત મૈ નહીં કુછ પાતા.
 કીયા હાય કરં મૈ કારા—કહી ચલાન મેરા ચારા.
 કુછ કામ હુનર નર્મ જાનું હૈ હૈ રે સુન અચ્છે ખાનું.
 ઇસ લીયે જીગર હૈ પારા—કહી ચલાન મેરા ચારા.
 અખ કરં મૈ હૈ હૈ કીયા કોઈ દેતા નર્મ એક પહસા.
 ઇસ શીકરશે દીલ હૈ ખારા—કહી ચલાન મેરા ચારા.
 અખ ભુખ લગી હૈ જાની, કુછ ખીલા મેરેકું ખાના.
 તુજ ખીના ન કીસે યારા—કહી ચલાન મેરા ચારા.

સ્વતાનજીદી

ચલ નીકલ તું મુવે જાકર, કીયા ખીલાજી તુજકું ફતર.
 જો કરતાહૈ પુકારા—કહી ચલાન મેરા ચારા.

શાહુજીદા.

કુછ રહમ તુજે નર્મ આતા, મેરા જાન યે ભુખશે જાતા.
 મૈ ગીરદશકા હુવા મારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.

स्थितानन्तदी.

यल नीकल नकर पुं तकरार, तेरे शीकल छुपा अये मुरदार
मुले हेगा पुनसे आरा, कही यलान मेरा आरा.

शाहजहा.

क्रीडं करती है मुनसे पुं जंग मै भुक्से हुवाहुं अम तंग
मुले भीला कुछ अये माहपारा, कही यलान मेरा आरा.

स्थितानन्तदी.

ये हया सता न मुनकुं, क्रीया बुलआक भीलउ पुनकुं,
ये शरम है पुं नकारा—कही यलान मेरा आरा.

शाहजहा

मै भुक्से है है भरता, डोह रहम न मुनसे करता.
मै कहं यहां क्रीया कारा, कही यलान मेरा आरा.

स्थितानन्तदी

यल नीकल मुये पुं यहांसे—मै माइंगी पुनकुं जनसे.
दील तो हुवा बीनरा—कही यलान मेरा आरा,
जो कमा नही लावेगा, भीन जुती न कुछ आवेगा,
आर होगा मोहत आरा, कहां यलान मेरा आरा.

शाहजहा

अरे हाय मै कहां जर्ग. आर क्रीसकुं मोह दप्पलाज.
मेरा डान करेगा यारा, कही यलान मेरा आरा.
हां दोसत वो आतेह दीलअर. कुछ रहम करगे मुनपर.
दप्प हाल मेरा अक आरा, कही यलान मेरा आरा.

અચ્ચે દોરતો જલ્દ આવો. કુછ ખાતા મુજે ખીલવાવો.
ત્રે ભુકકાહું મારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.

દોસ્ત

ચલ નીકલ તુ યહાંસે બદકાર, કહેગા બડ મકાર.
ખીન જીતી નહી કુછ કારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.

શાહુજાદા

હૈ હૈ ન મુજકુ મારો, કુછ રહમ કરો દીલદાર.
મેરા બખતકા ઉલટા તારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.
અખ ઈસ દુનીયા કે અનધર, કોઈ નહી હૈ મેરા યાવર.
બસ હુવા બડ અનધારા, કહી ચલા ન મેરા ચારા.
હાય તકદીર મેરી કુટી, કહાં આકર દોરી દુટી.
યે કલામ ખુદાને મારા, કહી ચલા ન મેરા ચારા.

શાહુજાદા

અરે અરે હાયરે ખુદા રે ખુદા મેરા તો કોઈ નહી અખહુવા
જમાના મેરા રે ફેર ગયા, યે રદીનેલી દગાહી કીયા.
મુજે કીયા ખખર કે યે બે હયા, મુજે લુટકર કરેગી દગા.
મે ધરખારસે તપ્પાહ હો ગયા, ઓર માખાપસે જીદા હો ગયા
મે માખાપકું યે મોહ કયા દેખાઉ. હયરે કહાંઅખ મેજાઉરે.

—૦—

પીદર શાહુજાદીકા

મુન સહેલી ઉસે લીયારે—યે શાહ
કાં ખેટી મોરી સીધારી.

છોડ યે દીલદારી, ગાઈ મૈ નીયારી, મુજકું હોખી ખે કરારી.
જાન જીગરથી હમારી, કાં ખેટી મોરી સીધારી તુમ સખ્ક યહાંસે જાગ્યો.
દુઢકર કાંહાંસે લાવો, હોખી તખ દુર, મેરી દીલકા ખે કરારી.

સખલોગ

વાવા કા ખચન દે હારીમે—યે રાહ
ખાત તોહરી જાનીરે, સુનીએ મોરે શાહ
હમ તો યહાંસે અખતો જાવે, દુઢ કહાંસે લાવે.
ગમ એ દીલસે દુર કરો, નહો પરેશાની ખાત તો હારી.

જેગન.

લખ્યે જાન ખખરીરા ઉલકતમે—યે રાહ
પીરાકે ચારસે મુજકું નીહાયત ખે કરારી હૈ
દીલતો ખસ તડપતા હૈ આર દીલપર આહ જાગીહૈ.
મીસ્લે મજનું કે અખ શેરો ખયાં ખાંખે ભટકતીહું.
દેવાની ખન ગાઈ ચારો અકલ તનસે સીધારીહૈ.
કે જખતક મૈ ન દેખુગી શીકલ ઉસ દીલ ખર જાનકા.
ન હોગા ચૈન મેરેકું યે ઉસકા યાદ સારીહૈ.
તસવર દીલમૈ હૈ મેરે ઉસકે શીકલેકા નકશા.
એસી નકસેને ખસ મુજકું યે દુનીયાંસે ઉખાડી હૈ.
મીસાલે કલ હજર તસવીર લગીહૈ મેરે સીનેમ,
પ્રદા અખ કહેં આ ખસ યહ દુખ મેરેખે ભારીહૈ

દોનું દોસ્ત

કાના કરે ધીંગાના—યે રાહ

બસ આગે નહીં અબ જના, હૈ રાત યહાં પે રહેના.

યે જય અજબ હૈ ખુશતર, અબ યહાં જમાવે ખીસતર.

જોગન—યે તો હૈગી મરી જગા, તુમ સુનો ખરાય ખુદ.

રહમ કુછ કરના, દોનો દોસ્ત. હૈ રાત યહાંપે રહેના.

તુમ આગે યહાંસે જવો, તક રહમ મરેપે ખાવો.

દોનો દોસ્ત—તુ કોનહે હમસે કહે, જંગલમે કીયું તુમ રહે.

યેહ હમકું કહેના, હૈ રાત યહાંપે રહેના.

જોગન—મેરા હાલ ન પુછો ભાઈ, હૈ ગરદીશ મુજપર આઈ.

દોનો—ક્યા ગરદીશ તુમપર પડે, જોગન યે કીસમતકી હૈ થડી.

જોગન—તુમે કીયા કહેના, દોનો હૈ રાત યહાંપે રહેના.

દોનો—તુમ તનહા ઈસ જંગલમે રહેતે હો કૈસે ખતમૈ.

તુમ ધરકું હમારે ચલો, વહાં ઐશ મળે તુમ કરો.

યેહી સુન બૈના, હૈ રાત યહાંપે રહેના.

જોગન—આગ લગો તુમારે ધરકો ફેર ભલા કહું કીયા મે તુમકો.

કીયા દુખ મુજપે પડા, યે તુમકું ખખર નહીં જરા.

સમજ કર કહેના, દોનો હૈ રાત યહાંપે રહેના.

દોનો—હૈ કસમ ખુદાકી તુમકો, તુમ ચલો હમારે ધરકો.

યે માનો હમારા કહેના, સુનો સુનો ખરાઈ ખુદ.

હમારા કહેના, હૈ રાત યહાંપે રહેના.

ਯੋਗਨ—ਤੁਮ ਘੜੇ ਹੋ ਭੋਖ ਘੜ ਘੜਤ, ਹਮ ਛੋਡੇ ਨ ਤੁਮਕੋ ਖਸ ਵਧਤ.

ਤੁਮ ਕਰੋ ਨਾ ਯੁਲੁਮ ਮੁਝਪਰ ਲੇ ਯਯਗੇ ਤੁਮਕੋ ਪਕੜ.

ਨਹੀ ਕੁਝ ਕਹੇਨਾ, ਹੈ ਰਾਤ ਧਛਾਂਪੇ ਰਹੇਨਾ,

ਮੈ ਕਹੇਨੀਏਂ ਤੁਮਕੋ ਛੋਡੋ, ਧੇ ਆਤਸੇ ਮਾਹਕੋ ਮਾਡੋ.

ਦੋਨੋ—ਹਮ ਨਹੀ ਤੁਮਕੋ ਛੋਡੇ, ਘੀਨ ਲੇ ਯਯ ਮਾਹਕੋ ਮਾਡੇ.

ਸਮਝ ਧੇ ਲੇਨਾ, ਹੈ ਰਾਤ ਧਛਾਂਪੇ ਰਹੇਨਾ.

ਯੋਗਨ—ਮਤ ਕਰੋ ਯੁਲੁਮ ਤੁਮ ਮੁਝਪਰ ਮੇਰਾ ਸਭੇ ਮਰੇਗਾ ਤੁਮਪਰ.

ਦੋਨੋ—ਤੇਰੇ ਸਭਸੇ ਨਹੀ ਹਮ ਝਰਤੇ ਘੀਨ ਮੈਤ ਨਹੀ ਹੈ ਮਰਤੇ.

ਧੇ ਸੁਨ ਤੁਮ ਲੇਨਾ, ਹੈ ਰਾਤ ਧਛਾਂਪੇ ਰਹੇਨਾ.

ਯੋਗਨ—ਛੋਡੋ ਛਾਧ ਤੁਮ ਦੋਨੋ ਮੇਰੇ—ਨਹੀ ਛੋਡੋ ਛਾਧ ਹਮ ਤੇਰੇ.

ਤੁਮ ਛੋਡੋਰੇ ਵਾਸਤੇ ਘੁਛ, ਤੁਮ ਬਲਾ ਧੇ ਮਾਨੋ ਕਛਾ.

ਦੋਨੋ—ਸੁਘਨ ਸੁਨ ਸੁਘਨ ਸੁਨ ਲੇਨਾ, ਹੈ ਰਾਤ ਧਛਾਂਪੇ ਰਹੇਨਾ.

—o o o—

ਤੁਝਘੀਨ ਮੋਰੀ ਭਾਨ ਅਘਰ ਲੇ—ਧੇ ਰਾਛ

ਯੋਗਨ—ਘਾਲੀਕ ਮੋਰੀ ਲਯ ਰਘਲੇ ਆਭਤ ਮਾਘੇ ਭਾਰੀਰੇ.

ਤੁਝਘੀਨ ਮੋਰੀ ਭਾਨ ਅਘਰਲੇ ਘਾਲੀਕ ਸਰਯਨ ਛਾਰੀਰੇ.

ਛਮਨ ਮੋਰਾ ਆਯ ਅਘਲੇ ਤੁਝ ਘਾਲੀਕ ਘਾਰੀਰੇ.

ਆਸ ਮੇ ਰਘਤੀ ਤੋਰੀ ਘਾਲੀਕ ਤੁਝਪਰ ਮੇ ਘਲਛਾਰੀਰੇ.

ਮੋਛੋ ਤੁਝੀ ਵੇਘਤ ਮਾਲੀਕ ਕਾਧੇ ਗਯਘ ਧੇ ਭਾਰੀਰੇ.

ਖਸ ਨੰਗਲਮੇ ਤੁਝਘੀਨ ਮੋਰਾ ਭੋਖ ਨਹੀ ਹੇ ਵਾਲੀਰੇ.

ਖਨ ਦੋਨੁਧੇ ਨੀਗਾਹ ਕੇਹਰਕੀ ਭਲ ਤੁਝੀ ਘੇਕ ਘਾਰੀਰੇ.

ਖਸ ਆਭਤਸੇ ਮੋਛੋ ਅਘਲੇ ਮੇਂ ਅਘ ਖਨਸੇ ਛਾਰੀਰੇ.

—o—

હાલે દીલકા મેળ કીસસે બોલુરે—યે રાહ.

બેગન—સુક તેરા બળ કયું ન લાગિરે.

દીલકા મુરાદ જોકે મં પાંચિરે—થુક.

રકેમ તું આકે મુજકો છુડાયા.

તુજપે કુરબાન મે કયું ન જાગિરે—થુક.

—o—

સ્વતાન.

અરે લાલદેવ ઈસ તરફ—યે રાહ

દેખા સાહેબો તુમને મેરા યે કામ.

હમેશાં મે કરતાહું એશા મુદામ.

કે જો શખ્સ મેરે દામમે આ ગયા.

મે ઉસકો ખસ દુનીયામે પુરા કયા.

યે શહજાદીપે કોઈ હીકમત મેરી.

નહી ઉસકે ઉપર ચલી હે જરી.

આખ આખીરકો મે હસસે આજીજ હુવા.

કે આજીજ હુવા હાય આજીજ હુવા.

મેરે દોસ્તુકો વો કરખદ દુઆ.

ઉન દોનુકો આંખુ સે અંધા કીયા.

વો આતેહે હસ વખત દોનું યહાં.

મંભી છુપકે ગોશમે દેખું યહાં.

કે કયા બાંતે કરતેહે આપસમે વો.

મં દે કાન ઉનકી સુનું ઝુકતયુ.

—o—

અરી જોગત ઓ—યે રાહ

યેલા—અએ બદખખત કમખખત અએ બે હયા.

મુજે સંગ લે જા તુને અંધા કયા.

બીજે—ફકત તું એકેલા ન અંધા હુવા.

તેરે બાએસ મૈને ભી પાછ સજા.

અરે હૈ જો શેતાંન અપના બડા.

ઉસ કમખખતકા હો કભી ના ભલા.

વો મરદુદ ખનાસ હૈગા લખ.

ઉસ ઉપર કભી અખ ન લાવે ચકી.

—o—

સ્વતાન દોનોકો જુતી મારતાહે

યેતો મજનુ હોગા દીવાના—યે રાહ

યેલા—કયુંરે કમખખતી કયા તેરી આપ.

જો કે જુતી યે મુજકો લગાઈ.

બીજે—મૈને જુતીન તુજકો લગાઈ.

નાહક કુટ કયું યે બકતાહે બાપ.

હારે મારતાહે તું આર કેહતા.

કેસી તેરી યે હૈગી ભલાઈ.

વલા ખીલા યે કયું જુઠ બકતા,

જુતી અખતક ન મૈને ઉઠાઈ.

હૈ હૈ યે તુજખીના કોન હોગા.

ફકત અપને યહાં હે તન હાઈ.

મારતાહે તુ ઐર કેહેતા મુજકો.
 મુજસે કરતા કયું યે અપલાઈ
 તેરી ગરદનકા ખુન મૈ પીયુંગા.
 ખસ મેં દખી તેરી યે વફાઈ.
 મૈભી તેરેકો જીતા ન છોકું.
 દખી તેરીભી મેને ભલાઈ.

સયતાન—તુમ કયું આપસેમે લડતે હો દોનું.

બોલો તુમકો કયા માયે યે ભાઈ.

દોસ્તો—હમકો આહીએ જોરે ધસી વખત,

નૈતો ચલ તું યહાંસે હો રાહી.

સયતાન—હા મૈ લા દેતાહું એક ઐરત.

તુમ કરો મત યું દોનું લડાઈ.

તુમ અખ દોનું યહાં અખ ખડેરો.

મૈ જા ધરસે હું લાતા ખુલાઈ,

દોસ્તો—વાવાહ બખત કયા ખુલે અપને યારો.

આંખે ફોડ ઐર જોરે દીલાઈ.

સયતાન—લે મેં એક ઐરત દેતાહું તુજકો.

તું પકડ અખ ધસકી કલાઈ.

લે યે દુસરીકા તું અખ બકડ હાથ.

મુન તું જલદીસે અએ મારે ભાઈ,

અખ તુમ ધર અપને અપને લે જાઓ,

જાઓ ધસ જાસે હો અખ રાહી,

ਅੰਬ—ਸੁਕਰੇ ਤੇਰਾ ਹੈ ਅੱਘੇ ਆਲੀਸ਼ ਅੱਧਰ.

ਤੂੰ ਨੇ ਅੰਬਿ ਕਰ ਲੋੜੀ ਬੀਬਾਧ,

ਧੇਛੁਲਾ—ਬਲ ਅੱਘੇ ਜਾਨੀ ਤੂੰ ਅੱਘ ਮੇਰੇ ਹਮਰਾਏ,

ਹੁਕਮੇ ਤੇਰੇ ਕੋ ਮੁਝਸੇ ਬੀਬਾਧ.

ਦੁਸਰਾ—ਮੇਰੀ ਆਰਤ ਕੋ ਕੁਝ ਅੰਘ ਜਾਨਾ,

ਧਿਤੀ ਮਨਕਰੇ ਤੂੰ ਅੰਘੇ ਹਥਾਧ.

ਧੇਛੁਲਾ—ਮੇਰੀ ਆਰਤ ਕੋ ਤੂੰ ਅੰਘ ਜਾਨਾ,

ਤੂੰ ਕੀਧੁ ਪਕੜੀਏ ਖਸਕੀ ਕਲਾਧ.

ਦੁਸਰਾ—ਤੇਰੀ ਆਰਤ ਕੋ ਮੇ ਕਾਂ ਛੁੰ ਪਕੜਾ,

ਧੇਤਾ ਮੇਰੀ ਹੈ ਸੁਨ ਤੂੰ ਅੱਘੇ ਆਧ.

ਧੇਛੁਲਾ—ਬਲ ਅੱਘੇ ਅੰਘੀ ਤੂੰ ਅੱਘ ਮੇਰੇ ਹਮਰਾਏ,

ਹਰਗੀਜ ਮਨ ਰੱਖ ਤੂੰ ਮੁਝਸੇ ਗੁਧਾਧ,

ਦੁਸਰਾ—ਧੇ ਤੂੰ ਕਾਂ ਅੰਘੀ ਕਰੇ ਹੈ ਲੇ ਜਾਨਾ,

ਛੋੜ ਧੇਤਾ ਹੈ ਮੇਰੀ ਲੁਗਾਧ,

ਸੁਧਾਨ ਜਾਨੀ—ਛੋੜਾ ਛੋੜਾ ਅੱਘੇ ਅੰਘੀ ਅੰਘੀਸੇ,

ਨਾਹਕੇ ਧੇਤਾ ਧੇ ਅੰਘੀ ਲਗਾਧ,

ਸੁਨੋ ਹੁਮਾਰੇ ਸਾਫ਼ ਧੇ ਅਰਜ ਮੇਰੀ ਆਪ—ਧੇ ਸਾਫ਼

ਸੀਪਾਧ—ਧੇਛੋ ਧੇਛੋ ਸਾਫ਼ੀਯੋ ਧੇ ਸੁਰਦਾ ਕੋਨ ਹੈ,

ਧਸਕੋ ਗੁਧਨੇ ਮਾਰਾਏ ਪੋ ਘੁਨੀ ਕੋਨ ਹੈ.

ਧਸਕਾ ਘੁਨੀ ਧੇਛੀ ਹੈਗਾ ਧੇਛੋ ਸਾਫ਼ੀਯੋ,

ਮੁਰਦਾ ਧਸਕੋ ਧਾਧਕੇ ਅੱਘ ਜਲਦੀ ਲੇ ਬਲਾ.

રખરે જા શાહકે ઇસકો ખડા કરે,
જલ્દ ઇસકો બાંધો તુમ કે વાંસે અખ ચલે,

સહીન શાહ સુનીએગા અએ નેક નામ—યે રાહ
સીપાઈ—સીહીન શાહ અરજ યે સુનીએગા આપ,
કે ઇસને કયા હૈગા એક ખુન આજ,
નજરસે હમ દેખ ઇસકો લાએ યહાં,
કહો તો ઉસ મુરદેખી દેવે નીશા,
મુનાસીખ જો જાનો સજા કીજીએ,
વ લેકીન નહીતો રહા કીજીએ,

ગુલાબ ડાહુ આંખુમે શાવરા ખટકે—યે રાહ
શાહ—અછા મૈને યે ખાત મુન સગરી માની,
ઉસકી નીશાની તું મેરે જખાની અછા,
ઇસકો લેજીએ જંગલકે અંદર,
કતલ કરો શાદમાની અછા મૈને,

મેરી દવાકા કોઇ કદરદાં નહી મીતતા—યે રાહ,
સ્વતાન—પેછાનતે હો મેરેકો તુમ સખયે દોસ્તદાર,
મેં હુ વોહી શેતાન જો ઇખલીસ નાખીકાર.
દેખા યે કામ મેરા અજીજો તુમ આંખસે,
કીસ તરહકા ફસાદી હું તુમ રખના યાદગાર,
દેખો વો જોગન ઔર વો શેહજાદા ખનમે હૈ,
ઉન દોનુકો મેં કીસ તરાં કરતાં હું ખાર જાર,

દરદગમ—ચે રાહ

શેહનદા—આહ અલમ દરદગમ કયા સીતમ આ પડા.

મરેસે તું જીલમ ચે ઉઠા યા ખુદા,

મરેપે કર રહમ ઇસ ઘડી યા ઇલાહ.

તું મેરા હે રહીમ કર અકુ ચે ખતા.

ઇસ કુવેસે મુજે તું નીકાળ યા ખુદા.

સખતી ચે દુર કર તા મેરા હો ભલા.

—o—

ગારી ચલી સાસરે ફીરભી કપ્પી આનાં—ચે રાહ

સીપાઈ—અસ ઈસી જંગલમે તુમ સખ ડેરો યારો.

ઝોર ઈસ ખુતીકી ગરદન યાપે મારો.

અખ સમશીર જલદી હાથમે લો દીલદારો.

એક દમમે ઇસકે સરકો યહાંસે ઉતારો.

૧ સીપાઈ—દેખો દેખો અજીજો સામી બલા કયા આઈ.

૨ સીપાઈ—ચે બલા નહી કોઈ જોગન હૈગી ભાઈ.

ચલો ચલો સખ અપને આગે ઇસકે જાવે.

ચે કોન હે જોગન પેહ છાન ઇસકી પાવે.

અરે અરે રે ચેતો અપની હૈ શેહનદી,

ચે વહીહિ અપને જીસકી કરતે યાદી.

ચલો ચલો અખ અપને જલદી યહાંસે જા કર.

ઝોર શાહસે અપને હાલ કરે ચે જાહીર,

શ્રીર શાહકો અપને સાથ યહાપે લાવે.
ઝોર ઇસ જોગનકો ઉસકે સાથ મીલવાવે.

—o—

ફીરાતાહે હમેકાં કાં—યે રાહ

શાહ—જુદાર્દમે તેરે આંખુસે ખું અગ્ગે બખત જા ટપકાં.
જુદા હોનેસે તેરે ખુન હોકર દીલ નીહાં ટપકા.
તપે કુરકતસે અજબસ રંગ મેરાજા ફરાનીહૈ.
ગમે હીજરા મે આંખુસે યે રંગે અરગવા ટપકા.
હુવા જોસે અનુભી નીસ્તરે ફરસાદ હે મુજકો
બતા તન મીસલે ફૌવારા કે હરઅેક ઉસત ખાં ટપકા.
હુછહે બે કલી અજબરકે તુટે દીન હમરંકા
ચલી બાદે ખીજા ઝૈસી ચુલે હરબોસ્તા ટપકાં.

મીલા આજ હમકો વો ચનદા.

સીપાર્દ—મીલી આજ હમકો વો લડકી તુમારી.
અરજ યે શુનો આપ જલદી હમારી.
પેહન કર કફની ઝૈર બનકર કે જોગન.
વો શ્રીરતીહે જંગલમે બસ મારી મારી.
ચલો સાથ હમારે તુમ અગ્ગે શાંહ આલી.
હમ દીખલાવે તુમકો વો જોગન હમારી.
જરા દર તુમ અબ નહીયાં લગાઓ.
કે ચલનેકી અપને કરો તુમ તૈયારી.

ખુશી આપ તુમ હો જાઓ એ શાહ હમારે.

ન ખાઓ તુમ આપ ગમકી દીવને કરારી.

હુપા હશક હમારા ખીયાં ખાંતે નીસદીન—યે રાહ

શાહ—અજાને તુમારા મે એહસાન મંદહું.

કે તુમને ખુશીકી ખખર યે સુનાએ.

ખુશી કયું ન મે આપને ખસ દીલ હોજી.

કે ગુમ ગસ્તકા તુમ પતાજો લે આએ.

અલો જખતો કુછ દેર ન આપ તુમ લગાઓ.

કહાં અલ ખતાઓ કે તુમ દખ આએ.

શહજાદી—મેરા રે પીયારા સાજના તોરેરે મેતો કાટના.

જોગન મે ખનકે ખન ખન ધુંદું.

તોહકે મે યે રાજના મેરા રે ખીરાગી.

રહખન મેરે ત્યા—યે રાહ

શાહ—શુકરે ખુદાકે આજ રોજ ખેટી મેરી મીલી મીલી.

ગરદશપે જો સર આધથી વાલી મેરી ટલી ટલી.

દખસેહી ખેટીકે આખીયે થંડી હો ગધ.

મારે ખુશી કે દીલકી આપ ખીલી મેરી કલી કલી.

આએ ખેટી મેરી જાન મન કીસકે શીરાકમે યે તું

જોગન યે ખનકે દુખદુ શીરતી હૈ કયું ગલી ગલી.

ઈસ આતશે ઉલકતમે—યે રાહ

શેહુનદા—યે ગરદીશે અયામને ક્યા મુજકો સતાયા.
 આખીરકો મુજે લા યેહી કુવમે જુકાયા,
 અકશોશ યે દુખ કેસા મેરે સરપે પડાહે.
 ઇસ ગમને મેરા સમરભી યે દીલકા ઉડાયા.
 ઇસ બેકસીમે કોન મેરા ચારહે ગમખાર.
 હૈ હૈ ઉસ રંડી ક્યાકો કુછરેહમ ન આયા.
 ઇસ ગરદીશે અયામસે લાચાર હુવા હું.
 અખ તેરે સીવા કોઈ નહી મેરા ખુદાયા.

—o—

સંભાલો તેગ અદાકો જરા મુનોતો રાહી—યે રાહ.

શેહુનદી—યે અવાજ આઈ કહાંસે જરા મુનોતો સહી.
 મુજકો કોઈ બહરે ખુદા દો બતા મુનોતો સહી,
 યેતો અવાજ મેરે જાનો જીગરકે જોસી.
 ક્યા યેહી ગેખસે આઈ સદા મુનોતો સહી.
 જીસકે ખાલીરમે યહાં જોગ લીયે શીરતી હું.
 ઉસકાહી હૈય અવાજ જરા મુનોતો સહી.
 નતો યે ગાડુમે હે નતો કોહ સાદમે
 દેખો કુવમે સભી મીલ જરા મુનોતો સહી.
 યેહી યેહી હે મેરા જાન નીકલો સારે.
 કેસા યે આનકે હૈ હૈ પડા મુનોતો સહી.

તેરી ખુદરત અજબ હૈ ખુદાયા—યે રાહ
શાહુજાદા—તેરા સદહા શુકરહૈ ખુદાયા.

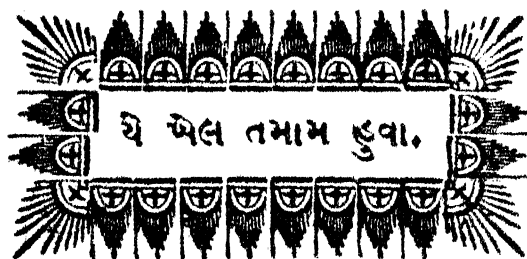
તુને સખવીસે મુજકો નીકાલા—શુકર૦

હસિ કુવે અંદર મૈ જા પડાયા.

સરપર ન મેરે ન છોટા બડાયા.

તેરાહી મુજકો ખસ આસરાયા.

તુનેહી મુજકો અબ બચાયા—શુકર૦

થોડા રોજમાં બાહાર પડશે.

ગુલસને બહાર.

હોંદુસ્થાની તથા ગુજરાતી તરેહવાર રાગ રાગ-
ણીઓથી ભરપુર કરેલો સંગ્રહ જેમાં

૨૦૦૧

ગાયનનો સંગ્રહ છે.

આ ગાયન સંગ્રહમાં ચાર ઉર્દુ ગાયિકા તથા
તમામ ગુજરાતી નાટકોના ગાયનો તથા ઉર્દુ નાટકોના
ગાયનો ધીરાગમે (૧૦૦૧) ગાયલોનો જથ્થો તમામ
સાગમેરોનો નાખસમાં આવેલા છે. મોટે ભાગે સાહેબાને
આ ગાયન સંગ્રહ વાચકોની આગ્રહીય હોય તેઓએ
મગ્નતાની કરી તાફાદ પોતાનો નામ નીચે લખીને ટુકાણે
દાખલ કરાવવા બુલવું નહીં.

પેલાથી ચોપડીની કામગીરી નાણા આપી નામ
ને લખવાને પાંચેથી દર વકલ ૧ નો રૂ. ૨૦ ૧) રાઈ
કરી નાણા પાછળથી આપનાર પાસેથી રૂ. ૧—૪—૦
અને પાછળથી ખરીદનાર સાહેબાને રૂ. ૧—૬—૦
આપવા પડશે. મોટે ભાગે શુભમ પડે તેવી રીતે ભરા
વવા બુલવું નહીં એવું.

મુખ્ય—દ્રોણ—મારદ્રોણ પ્રાગ્મેયોની પોલીશ ચોપડી
ની સામે મારી આગે તથા ચોપડી વચવાની દુકાને
તથા કરાચી બહારમાં મારી ચોપડી વચવાની દુકાને
તોડીઆ બજારમાં લીરોડા તથા કાચલાં બાપી માકલવા

હકર કાલીદાસ નાનજી

ચોપડીઓ છાપવાનાર તથા વેચનાર.

